

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH
PRAVA I SLOBODA NOVI PAZAR

Mjesto _____
Datum _____
Br. _____

I Z J A V A

Ime i prezime DŽEVAD KOLLOŽIĆ Datum i mjesto rođenja 13. 11. 1979. god.
Adresa UL. V. KARABIĆA 8/117 Br. l.k. i mjesto izdavanja 66274 PRIBOJ
Vrijeme i mjesto događaja 22. oktobra 1992. god. u selu Mioče Djelo OTMIČA
Prekršio NEPOZNATI Svjedoci _____

DANA 22. 10. 92. god. ~~DEŠILA~~ SE OTMIČA PREDP-
-GRANOD STRANE PARAVOJNE JEDINICE "OSVETNICI"
U SELU "MIOČE" NADLEŽNO OD PRIBOJA 56KM
KIDNA POLJNO JE 16 MUŠKARCA I 1 ŽENA.

ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA
NOVI PAZAR, SANDŽAK

ADRESA: OSMANA ĐIKIĆA BR. 2 - 36300 NOVI PAZAR, SANDŽAK - TEL./FAX 0038 20 29 312

_____ 199__ god

IZJAVA

Ime i prezime DŽEVAN KOLACIĆ datum rođenja 13.11.1979.
Mjesto PRIBOJ br. lk. i mjesto izdavanja 66274
Datum događaja _____ mjesto događaja _____ u koliko sati _____
Imena svjedoka _____

Ko je povredio vaša prava _____

OPIS DOGAĐAJA

Zločin se dogodio u malom selu "Mioče" 22.10.1992. godine kada je iz autobusa kidnapovano 16 muškaraca i 1 žena. Čija se sudbina još uvek ne zna, a takodje i ovaj zločin još uvek nije rasvjetljen, jer nekome još uvek tako odgovara.

Tada sam još uvek bio dete sa 12 godina i živio sam u selu Živinice sa majkom, jer su moji roditelji bili razvedeni, ali pošto sam morao nastaviti školovanje preselio sam se u Priboj kod dede i nane majčinih roditelja. Tog kobnog 22. oktobra kada su kidnapovani moja majka Mevlida i ~~deda~~ Medo Hodžić. Normalno sam podneo isto kao što bi podnelo svako dete u tim godinama, nisam bio svestan šta se dogodilo i da li se uopšte to moglo dogoditi. Svaki dan nadao sam se da će se oni pojaviti živi i zdravi, ali kako su odmicali dani, meseci pa i godine, sve više sam znao da oni više nisu među živima i ko zna kroz kakve su sve muke prošli dok nisu bili ubijeni. Ipak nada uvek postoji da saznam, ako ništa ko su ti ljudi koji su kidnapovali moju majku da njima pogledam u lice i kažem imaju li oni decu i kako bi bilo da njima neko odvede oca ili majku. Dok sam išao u školu nisam osetio neku razliku da me moji drugovi sažaljavaju, ipak ponekad sam se pitao u kom ja to svetu živim. Dosta toga se prome- nilo u mom životu ~~gledajući kako moji drugovi normalno žive svoj život~~. Gledajući kako moji drugovi normalno žive svoj život, razgovaraju sa roditeljima o svim problemima bilo porodičnim, bilo ljubavnim a ja sam morao da se snalazim da radim bilo šta, još dok sam išao u školu da bi vikendom ponekad mogao izaći u grad izvesti devojkicu na piće itd. Medjutim život teče dalje, ja sam ipak završio školu i odmah posle toga otišao u vojsku i to baš za vreme bombardovanja. Dok sam još bio u vojsci mnogo puta sam pomislio koga li ja to služim.

Ja sam svestan da se ovaj zločin nije mogao dogoditi bez znanja opštinskog rukovodstva i tadašnjeg načelnika SUP-a. Još tada da im je bilo u interesu mogli su sprečiti zločin i vratiti žive ljude, ali oni ni sada neće da progovore jer sigurno se zna da naredjenje o kidnapovanju je došlo sa vrha. Postoji tu čitav niz odgovornosti od vozača autobusa, rukovodstva "Rakete" opštinskog rukovodstva, policije itd. Nadao sam se da će možda ova nova vlast nešto više raditi i pomoći nam da rasvetlimo zločin, medjutim stara vlast izvršila nova ga pokriva. Za ovaj zločin još uvek nije niko odgovoran niti se zna da je ikada vodjena istraga.

DATUM _____
MJESTO _____

IZJAVU DAO

Kolacić Dževan

IZJAVU UZEO U IME ODBORA